

ΕΚΔΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOY PIERRE MILLE

ΤΑ ΣΚΥΛΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΖΑΝΤΟΜ

Ο Ζαντόμ, ο γέρο-τσοπάνος, που ζούσε στη στάνη του, με μόνη συντροφιά μερικές αγελάδες, είχε δυο ημέρες να φανή στο χωριό Γκριέ.

Ένας γραμματοκομιστής, που είχε περάσει εδώ και τέσσερες ημέρες από το κτήμα του, τον είχε ιδεί να κοιμάται ξεπλωμένος κάτω στα χορτάκια :

— "Ε ! γέρο-Ζαντόμ ! του φώναξε ο γραμματοκομιστής. Δεν μαζεύεις λιγάκι τα σκυλλιά σου απ' το χωριό...

Ο γέρο-τσοπάνος, μόλις άκουσε τη φωνή του γραμματοκομιστή, άνασηκώθηκε λίγο και κάθισε στα γόνατά του :

— Τι εννε ώρε ; τι τρέχει ; φώναξε, τρίβοντας τα μάτια με τα χέρια του απ' τόν ύπνο.

Ο γραμματοκομιστής του άποκρίθηκε :

— Σου ελπα να μαζέψης τα σκυλλιά σου. Δεν αφήνουνε άνθρωπο να ζυγώσει κατά τα μέρη σου...

Από τα χείλη του Ζαντόμ βγήκε ένα άναρθρο μουρμουρητό και έτσι όπως ήσανε, χωρίς ν' άνοκρηθί τίποτα, ξεπλώθηκε πάλι στην ίδια θέση και έκλεισε τα μάτια του. Φαινότανε πολύ καταβεβλημένος και το χλωμό πρόσωπό του έδειχνε πως θά ήτανε βαρεά άρρωστος.

Ο γραμματοκομιστής, χωρίς να προσθήσει τίποτ' άλλο, άφησε το γέρο-τσοπάνο να κοιμηθή και προσέπερασε τριβώντας κατά το χωριό Γκριέ.

Την ίδια στιγμή ένα δυνατό ουθλιασμα άκούστηκε στην ήσυχία του έρημου έκκευνο λειβαδιού και ένας ζεστός άνεμος άρχισε να πνέη... Ο γέρο-Ζαντόμ, σηκώθηκε και με άγρό κλονισμένο βήμα προχώρησε και μπήκε μέσα στο καλυδρόπιτό του.

Την άλλη ημέρα στο χωριό Γκριέ όλοι άπορούσανε, πως δεν είχε άκουστή, τρεις ημέρες τώρα, η φωνή του Ζαντόμ. Τι να είχε πάθει άραγε, ο γέρο-τσοπάνος, και δεν έπαυε, όπως πριν ;...

Κατά το μεσημέρι, η Λουίζα, η έπιστάτισα του κτηματίου Κλουρά, άποφάσισε να πάη ός τη στάνη για να φέρη στο Ζαντόμ λίγο φρέσκο ψωμί, που το είχε ζυμώσει με τα χέρια της. Μά μόλις άνοιξε την πόρτα της καλύβας του τσοπάνου και μπήκε μέσα, έμεινε σάν ξεροί ! Σ' ένα εύλινο παληκοκέββατο βρήκε τον Ζαντόμ ξεπλωμένο ανάσκελα και ντυμένο όπως πάντα, χωρίς να έχη βγάλει ούτε τα ρούχα ούτε τα παπούτσια του.

Η Λουίζα στην άρχη νόμισε πως κοιμό 'ανε, μά μόλις έκανε να πλησιάση λιγάκι στο κρεβάτι να ιδή καλύτερα, τα δυο μοντροσκυλλα, που φυλάγανε ξεπλωμένα κι αυτά κοντά στον άφέντη τους, ήδωμήσανε να την δαγκώσουν... "Η χωρική τάχασε, άπισθοχώρησε κατατρομαγμένη και χωρίς να ξέρη γιατί, μά κακή ιδέα πέρασε απ' το μυαλό της :

— Βοήθεια ! βοήθεια ! φώναξε η έπιστάτισα του Κλουρά ! Βοήθεια ! ο Ζαντόμ πέθανε ! πέθανε !

Και κατάχλωμη βγήκε έξω από το καλυδρόπιτο του τσοπάνου και έτρεξε στα τέσσερα για ν' άναγγείλη το γεγονός στους συγγωριανούς της...

Όταν έφθασε η Λουίζα έξω από το σπίτι της, βρήκε το Δήμαρχο του Γκριέ, στον όποιο διηγήθηκε άμέσως όλο το περιστατικό έτσι, όπως το είχε ιδή.

Σε λίγη ώρα ο θάνατος του γέρο-τσοπάνου είχε διαδοθή σε όλο το χωριό.

Άνδρες, γυναίκες, παιδιά, ο Δήμαρχος, ο κτηματίας Κλουρά και ο δάσκαλος του χωριού, είχανε περιτοίχισι τη Λουίζα και της ζητούσανε πληροφορίες :

— Πέθανε, σάς λέω ! Πέθανε ! τον είδα με τα μάτια μου. Το στόμα του και τ' αυτιά του ήτανε κατάμαυρα !...

Ο Δήμαρχος έγεννε στους άλλους πως έκαρπε να πάνε για να πάρουν τον νεκρό. Οι χωρικοί τον άκολούθησαν σαστισμένοι. "Ενας απ' αυτούς είχε πάσει μαζί του και μά κάσσα στην όποια θά βάζανε τον πεθαιμένο.

Μόλις φθάσανε στο σπίτι του Ζαντόμ και μπήκανε μέσα, ένας από τους χωρικούς, ο τολληρότερος, έκανε να πλησιάση πρώτος το κρεβάτι που ήτανε ξεπλωμένος και άκίνητος ο γέρο-τσοπάνος. Ένα άγιο ουθλιασμα όμως, που άκούστηκε έκείνη τη στιγμή, τον έκανε να άπισθοχωρήση τρομαγμένος :

— Πού πάς, χριστιανέ μου ! του φώναξε ο Κλουρά. Δέ βλέπεις μπροστά σου τα σκυλλιά πως κάθονται και τον φυλάνε. Ένα βήμα αν κάνουμε θά πέσουνε να μάς φάνε.

"Όλοι στεκόντουσαν και κυττούσανε από

μακριά τα δυο μοντροσκυλλα που, με άνοιχτο το στόμα και με άχρημμένα μάτια, κάνανε βόλτες, γύρω απ' το κρεβάτι του νεκρού.

— Και όμως πρέπει να τόν πάρουμε από δω ! Δέν άκούτε ; Άρχίζει να βρομάη ! Ποιός ξέρει πόσες ημέρες θάνα πεθαιμένος !...

Οι χωρικοί κυτάζανε τον Δήμαρχο σαστισμένοι, χωρίς να μπορούν ν' άποφασίσουν τίποτα. Κανείς τους δεν τολμούσε να προχωρήση και να πάρη τόν νεκρό απ' το κρεβάτι.

Τότε ο κτηματίας Κλουρά ειπε στη Λουίζα να βρέξη λίγο ψωμί και τυρί και να το δώση στα σκυλλιά :

— Θάνα πολύ πεναισμένα, ειπε ο κτηματίας Κλουρά, στους άλλους χωρικούς. Έτσι, με το φαί, θά τα καταφέρουμε ίσως να προσέξουν άλλο, και να μάς αφήσουνε να πάρουμε το πτώμα.

Μά ούτε το σχέδιο αυτό του Κλουρά, δεν έκανε τίποτα. Τα σκυλλιά ούτε καν στρίβανε τα μάτια τους για να δουνε το φαί που τους πετάξανε.

Οι χωρικοί είχαν άρχισι ν' άπελπίζονται, όταν έξαφνα ο Δήμαρχος, μη μνημόνας πειά να βλέπη αυτή την κατάσταση, φώναξε θυμωμένος :

— Βρέ, άδελφέ, τι τα θέλετε αυτά ! Με δυο καλές πιστολιές όλα θά τελειώσουν... Τι καθόμαστε και χαζεύουμε τούτη ώρα !

Και χωρίς να χάζη καιρό, ξεκρέμασε άμέσως απ' τόν τοίχο το δίκανο του Ζαντόμ, που έτυχε μάλιστα να εννε και γεμάτο και σκόπευσε :

Μιά τουφεκά άκούστηκε και ύστερα άλλη μία. Το μεγαλύτερο από τα δυο σκυλλιά ο Πολός, κλονιστήκε λίγο και έπεσε νεκρό στο πάτωμα. Το άλλο, όμως, φάνηκε ότι γλύτασε το θάνατο. "Η σφαίρα του είχε βρή στο μπροστινό ποδάρι του. Το δυστυχημένο ζώο, έβγαζε τώρα άγρια ουθλιαστά και σήκασε ψηλά το πληγωμένο του ποδάρι... Κουταίνοντας και ουθλιαζοντας ακόμα από τόν πόνο, άνοιξε το στόμα του και όρησε άγριωμένο έκάνω στο Δήμαρχο να τόν κατασπαράξη. Έκείνος όμως, βλέποντας τόν κίνδυνο που τους άπειλούσε, τράβηξε το πιστόλι του, σκόπευσε το σκυλλί στο κεφάλι χ' έπίσει τη σκανδάλη... Αδνή τη φορά όλα είχαν τελειώσει. "Η τρίτη αυτή σφαίρα, βρήκε το δυστυχημένο σκυλλί κατακέφαλα και το σώρασε κ' αυτό, νεκρό, κοντά στο άλλο !...

Όταν πήραν τόν πεθαιμένο και τόν έβαλαν στη κάσσα του, είχε άρχισι να σκοτεινιάζη. "Η Λουίζα με μιάν άλλη χωρική μείνανε σταν καλύτερα για να φυλάξουν ός το πρωί το πτώμα του Ζαντόμ. Μέσα στην κατασκότεινη αυτή κωμασάξη.

Έκείνος όμως, βλέποντας τόν κίνδυνο που τους άπειλούσε, τράβηξε το πιστόλι του, σκόπευσε το σκυλλί στο κεφάλι χ' έπίσει τη σκανδάλη... Αδνή τη φορά όλα είχαν τελειώσει. "Η τρίτη αυτή σφαίρα, βρήκε το δυστυχημένο σκυλλί κατακέφαλα και το σώρασε κ' αυτό, νεκρό, κοντά στο άλλο !...

— Άκούω ! ειπε τρομαγμένη η έπιστάτισα, στην άλλη χωρική. Τι ενν' αυτό ;... Δέν σου φαίνεται πως κάτι τρίζει εδω μέσα ;

Και οι δυο γυναίκες κυτάδησαν στα μάτια και άρουχραστήκανε καλύτερα. Το τρίξιμο όσο γήγαινε γινότανε πιο δυνατό. Τώρα μάλιστα άκουγότανε και κλονιστο άόριστος θόρυβος, που έμοιαζε πολύ σάν μά ανθρώπινη άπανοχη... Τα μάτια της Λουίζας πέσανε άθελα στην κάσσα του νεκρού :

— Παναγία μου ! Παναγία μου !... Βοήθεια ! φώναξε. Πριν προσφάσει ακόμα η άλλη χωρική να στρίψη το κεφάλι της και να ιδή τι τρέχει, η Λουίζα είχε πέσει έκάνω της κατάχλωμη και παγωμένη απ' το φόβο της, σκούζοντας :

— Κύττα ! κύττα !... ο Ζαντόμ κουνιέται ! κουνιέται !...

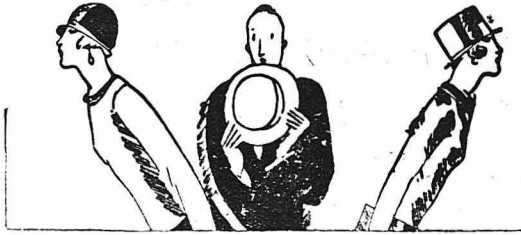
Είχαν μαζευτεί και οι δυο σε μά γωνιά της κάμαρας και κυτούσανε τον Ζαντόμ που έβγαζε τώρα τα χέρια του απ' το φέρετρο και προσπαθούσε να καθήρη κάτο...

Δέν μπορούσανε να ξεκαλλήσουνε τα μάτια τους απ' έτσι. "Η Λουίζα έτρεμε και έσφιγγε τη φλη της όλοένα και πιο κοντά στο κορμί της. "Ο τσοπάνος είχε βγή πειά απ' την κάσσα του, είχε άνο ξει τα μάτια και κυτούσε γύρω του σαστισμένος...

Πέρασαν μερικές στιγμές άγωνίας και τρόμου. "Επί τέλους η μία χωρική, που φαινότανε ότι είχε περισσότερο θάρρος απ' τη Λουίζα, σηκώθηκε, έκανε τρεις φορές το σταυρό και προχώρησε δειά προς τόν τσοπάνο... Έκείνος όταν την είδε φάνηκε ότι την γνώρισε. Την κύτασε μερικές στιγμές στα μάτια, έκανε κάτι να της ειπή αλλά δεν μπόρεσε. Φαινότανε τόσο ξαντλημένος, όστε η χωρική πήρε θάρρος. Τόν ώδηγησε κρατώντας τον από το χέρι και τόν έβαλε στο κρεβάτι του...

Είχε καταλάβει πως ο Ζαντόμ δεν είχε πε-

ΚΕΦΑΛΑΙΩΝΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΑΡΡΩΣΤΗ ΓΡΗΛ

Μιά γρηλή πολυαρρωσάται
 τρέχει στού γιατρού και πάει
 Κι' ο γιατρούς τήν ερωτάει
 "Αν έχη όρεξι νά φάη.
 —Μά Θεέ μου, μιά ψυχρή μου,
 σήμερα δέν έχωγ' άλλο
 παρά δυό ποδάρια γάλλο
 τίς φτερούγες και τό πέττο(1)
 κ'έξ' απλάδενες κοντρέτο(2)
 Κι' άν μου κάμη κι' άλλη πεινά

σφάξω και την προβατίνα,
 "Αν μου κάμη κι' άλλη κι' άλλη
 σφάξω τό μικρό βουβάλι !...
 Κι' ο γιατρούς άνατρομάζει
 —Κύριε 'λέσσω φωνάζει
 Φέριτε λάχανα βρασμένα
 και κουρκιά μαγερεμένα
 Κι' άν πεινάρη τρώει κι' έμένα
 και τή μάνα που μ' έγέννα !...

2

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΩΝ ΚΟΚΟΡΩΝ

Κάτου στού γιαλό, στον άιμο
 ζάνουν οι κοκόροι γάμο
 ό λαγώς βαρει τή βιόλα,
 τό κουνάδι τή φλογέρα,
 κι' ό σκατίζοχραός ό μπάκας(3)
 κάνει μάτι τής χελώνας,
 κ' ή χελώνα κιαμαρώνει
 και στή τρύπα τής τρυκώνει
 και τό βασιλιή θωρεί.

—Μιά κακό νά σοφρηθί άφέντη
 Μου σκοτάσαν τό λεβέντη !...
 Τόντ' ό βασιλιής θυμώνει
 —Πιάστε τήνε τήν φαφάνα
 Νά τής κάνω έγώ κοντάνα (4)
 Νά τής βγάλω τό τομάρι
 νά τής τό γιομίσω λάδι !...

3

ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΑΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

"Ονειρο είδα στον ύπνο μου
 τριών άγγελών τώπα
 κι' οι τρεις άγγελοι τώπανε

στη Δέσποινα παρθένα.
 Κ' ή Δεσποινίτσα τώκαμε
 καλό κ' εύλογήμένο !...

(Έκ τής Συλλογής "Ηλ. Τσιτσέλη)

(1) —Πέττο = τό στήθος, (2) Κο ν φέττο = Γλυκίσμα από κυδώνι, (3) μ π ά κ ας = ό κολαράς, (4) Κο ν τ ά ν α = ή τιμωρία.

Θάνει σ' αλήθεια...
 "Όταν τήν άλλη ήμέρα ό τοσπάνος φάνηκε ότι είχε συνέλθει
 πειά για τά καλά, ή δυό χωρικός τόν έβραλαν νά φάη λίγη σούπα
 πού τού ελχαν έτοιμάσει :
 — "Όχι, όχι ! είλεν έκεινος. Δέν θέλω τώρα... Δέν πεινώ ά-
 κόμα. Δόστε τή σούπα αυτή σταύ σκυλιά μου !...
 Οι δυό γυναικες μόλις άκουσαν τόν τοσπάνο νά κινή λόγο για
 τά σκυλιά του, τό χάσανε και κυταχτήκανε τρ'μαγαμένες...
 "Ο τοσπάνος όμως έπέμεινε:
 — Πού εινε ό Πολός; ή Πιστή; Πού εινε; Τί γίνανε τά σκυ-
 λιά μου ;...
 Δέν είχανε άκόμα προφτάσει νά πάρουν τά πτώματά τους, άπ'
 τό κτήμα. Τά ελχαν πετάσει και τά δυό έξω στον κήπο, λίγο πιο
 πέρα από τήν είσοδο τού σπιτιού.
 "Ο Ζαντόμ, βλέποντας τίς δυό γυναίκες νά σωπαίνουν και νά
 μη τού δίνουν καμιά απάντηση για τά ζώα του,πετάχτηκε άπ' τό
 κρεββάτι ταγαμένος και έτσι, με τό πουκάμισο καθώς ήτανε, ά-
 νοίξε τήν πόρτα και κύτταξε έξω. Αυό βήματα πιο πέρα, είδε τα
 δυό πτώματα τών άγαπημένων του σκυλιών, νά εινε πεταγμένα
 στού χορτάρι...
 — "Α ! "Α ! έβραλε μιά φωνή ό δυστυχής Ζαντόμ. Θεέ μου !
 Ποιά τό σκότος ;... Τί θα κάνω τώρα; Τί θα γίνω ό έρμηος
 χωρίς τά σκυλιά μου, τ' άγαπημένα μου σκυλιά ;...
 Τά γόνατα τού τοσπάνου έτρεμαν. Σωριάστηκε επάνω σταύ δυό
 σκυλιά φωνάζοντας άκόμα και κλαίγοντας άπελπισμένα.
 Οι δυό γυναίκες ελχαν έλθει ως τήν πόρτα και τόν κυττούσαν
 τρομαγμένες χωρίς νά τολμούν νά τού μιλήσουν.
 "Ο δύστυχος τοσπάνος έμεινε πεσιμένος επάνω σταύ ζώα του, έ-
 κλαιγε και φώναζε :
 — Τά σκυλιά μου ! Τά σκυλιά μου ! Τί θα γίνω τώρα ό
 έρμηος; Τί θα γίνω θεέ μου; Γιατί μου σκοτώσατε τ' άγαπημένα
 μου σκυλιά; Τί κακό σας έκαναν ;
 "Υστερα από τρεις μέρες, ό Ζαντόμ κέθανε, σ' αλήθεια τώρα
 άπ' τή λύπη του !..

Pierre Mille

ΕΒΡΑΙΪΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Χάριν εικονομαίας
 "Ο Λεβιμάγχο, ό βαθύπλοτος έβραίος έμπορος, έξέπνευε... Οι
 τρεις του γιοι, ό "Αβραάμ, ό "Ισαάκ και ό Μπενζαμέν εινε μάζε-
 μένοι γύρω από τό κρεββάτι του και όλοφύρονται.
 "Ο πρωτότοκος προτείνει νά παραγγείλουν για τόν πατέρα τους
 μία πρώτη τάξεως κηδεία.
 "Ο "Ισαάκ, ό μεσαίος, παρατηρεί ότι ό μακαρίτης ελεγε πολύ
 άπλά γούστα, και ότι ό ίδιος θα προτιμούσε νά κηδευθί σε νε-
 κροφόρο τρίτης τάξεως.
 "Ο Μπενζαμέν τέλος, ό μικρότερος, λέει :
 — "Ο "Ισαάκ έχει δικιο. "Ο άμοιρος πατέρα μας ήταν άκόμη
 πιο μετριόφρον άπ' ότι φανταζόσθε... Και είμαι πεπεισμένος ότι
 εάν έκηδεύετο στη νεκροφόρο τών φτωχών, ή ψυχή του θα αισθα-
 νόταν μεγάλη χαρά...
 Τή στιγμή αυτή ό ψυχοραγών Λεβιμάγχο άνοίγει με κόπο τά
 μάτια του και ψιθυρίζει με άσθενική φωνή :
 — "Όχι, παιδιά μου, όχι... "Ελάτε... σηκώστε με καλύτερα...
 νά προφθάσω νά πάω στού νεκροταφείο... με τά πόδια μου !...

Γιατί δέν δένανιζε χρήματα...

"Ο "Αβραάμ, ένας φτωχός έβραίος ψαράς, φτωχοει στού "Άμ-
 στερδαμ. Μιά μέρα όμο; τόν άργήνουν έπί τέλους, νά σταθί μαζί
 με τό έμπορεύμα του στην έξοδο μιάς Τραπεζής. "Από τήν ήμέρα
 αυτή ή ύποθέσεις του άρχίζουν νά πηγαίνουν πολύ καλύτερα, γιατί
 όλοι σχεδόν οι υπάλληλοι τής τραπεζής, φεύγοντας τό μεσημέρι
 από τό γραφείο τους, άγοράζουν ψάρια για τό γευμα τους...
 "Ο φίλος τού "Αβραάμ "Ιακώβ, τόν όποιον δένει άκόμα ή φτώ-
 χεια, πηγαίνει μία μέρα νά τόν δει.
 — Λοιπόν, "Αβραάμ, είσαι εύχαριστημένος ;...
 — Πολύ, "Ιακώβ, πολύ...
 — Και βγάσεις πολλά λεφτά ;...
 — Πολλά, "Ιακώβ, πολλά...
 — Τότε, "Αβραάμ, θα μπορούσε; νά μου δανείσης πενήντα
 φλορίνια ;...
 — "Αδύνατον, "Ιακώβ, έντελώς αδύνατον...
 — Μά άφοψ κερδίζεις τόσα λεφτά ;
 — "Αδύνατον, "Ιακώβ ! "Εδώσα τόν λόγο τής τιμής μου στην
 τράπεζα.
 — Τόν λόγο τής τιμής σου ;...
 — Ναι, "Ιακώβ; άνελαρα τήν ύποχρέωση νά μη δανείζω χρή-
 ματα, και ή τράπεζα, άντιθέτως, άνελαβε τήν ύποχρέωση νά μη
 πουλά ψάρια !
 ("Από τήν συλλογή τού Τσεϊχ)

ΒΕΛΓΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Τι αυγά γεννάν ή μαύρες κόττες
 "Η Μίκε, θέλοντας ν' άγοράσει αυγά, πηγαίνει στον μανόβη τής
 γειτονιάς τής, με τόν όποιον άρχίζει τόν εξής διάλογο :
 — Καλή έρα Φίνιτε. Θάθελα νάγοράσω μιά τνουίνα αυγά.
 — Πολύ καλά. Πιριμενε μιά στιγμή νά στά έτοιμάσω.
 — Ναι, μά τά θέλω για νά φτιάσω κάποιο γλυκό... Και πρέπει
 νά εινε γεννημένα από μαύρη κόττα...
 — Καλά, και θαρρείς ότι μπορώ έγώ νά καταλάβω ποιά αυγά
 γεννούν ή μαύρες, ή άσπρες ή ή ρούσσες κόττες ;...
 — Κι' όμως εινε εύκολότατο πράγμα. "Εγώ, τά ξεχωρίζω άμέ-
 σως... "Ασε και θα δής...
 Και πράγματι ή Μίκε άρχίζει νά διαλέγη προσεχτικά δώδεκα
 αυγά μες από τό καλάθι τού μανόβη.
 Στο τέλος, αυτός τήν ρωτάει με περιέργεια :
 — Θάθελα νά μάθω πώς τά καταφέρνεις και ξεχωρίζεις τά
 αυγά που εινε γεννημένα από μαύρη κόττα ;...
 — Δέν εινε δύσκολο αυτό, άπαντά ή Μίκε πού έτελειωσε τό
 διάλεγμα τής. Εινε πάντα τά... μεγαλυτέρα !...

Τ' όπε σ' άστεια

"Ενας Φλαμανδός χωρικός, ό όποιος δέν τά καλοπερνούσε με
 τή γυναίκα του, έμεινε χήρος.
 Τήν επομένη τής κηδείας, ό άπολυτρωθείς σύζυγος πήγε στον
 τάφο τής μακαρίτισσας και άρχισε νά θρηνη και νά λέη :
 — "Αχ !... Και νά συλλογίζομαι ότι ή φτωχιά μου ή γυναίκα
 εινε τώρα δώ μέσα στη γή !... Δέν ήταν, βέβαια, κάθε μέρα στις
 καλές τής... "Αν ό Θεός όμως ήθελε νά κινή τό θαύμα του και νά
 τήν έναπαφέρη στη ζωή, θάμουν πολύ εύτυχισμένος...
 Τή στιγμή έκεινι, τό χάμα τού τάφου κουνήθηκε έλαφρού,
 από κάποια σαύρα πού πέρασε.
 "Ο χήρος μας όμως, ό όποιος δέν άντελήφθη τήν σαύρα, πετά-
 χτηκε επάνω τρομαγμένος και όλχνοντας μιά ματιά γεμάτη θυμό
 προς τόν ουρανό, έφώναζε :
 — "Ε, κάψε πειά !... Τί διάβολο, δέν μπορεί νά σου πη κανένας
 κι' ένα άστειο ;...